

Thuja occidentalis 'Semperaurea'

żywotnik zachodni 'Semperaurea'

Elegancka, wytrzymała na mróz odmiana uzyskana w USA, rzadko spotykana w uprawie. Drzewo o wzniesionym, stożkowym pokroju i szybkim tempie wzrostu, osiągające po 10 latach uprawy 3 m wysokości. Korona regularna, gęsta. Konary długie, szeroko rozpostarte, bogato ugałęzione do samej ziemi. Gałązki płaskie, zielone, błyszczące. Wierzchołki młodych przyrostów złocistożółte, jesienią i zimą żółtobrązowe. Wymaga gleb żyznych, umiarkowanie wilgotnych, stanowisk słonecznych. Odmiana polecana do obsadzania alei i ścieżek w parkach oraz do tworzenia żywopłotów i szpalerów w ogrodach przydomowych.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Rehder 1923
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybko rosnąca
pokrój	szerokostozkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	gliniasta próchnicza
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł ciekawy pokrój

	soliter (pojedynczo)
	żywopłot
zastosowanie	szpaler
	drzewo alejowe parkowe
	parki
	ogrody przydomowe
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

